

BESLUIT VAN HET EUROPESE PARLEMENT A3-169/90, VAN 11 DECEMBER 1990, OVER DE SITUATIE VAN DE TALEN IN DE GEMEENSCHAP EN DIE VAN HET CATALAANS (DOCE-C19, VAN 28 JANUARI 1991)

HET EUROPEES PARLEMENT,

Gezien het Verzoek nr. 113/88 van het Parlement van Catalonië;

Gezien het Verzoek nr. 161/89 van het Parlement van de Balearen;

Gezien de artikelen 217 en 248 van het Oprichtingsverdrag van de Europese Economische Gemeenschap, de artikelen 190 en 225 van het Oprichtingsverdrag van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, alsmede de verschillende toetredingsaktes;

Gezien het Reglement nr. 1 van de Raad van 15 april 1958, gewijzigd na elke toetreding, en met name de artikelen 1, 6, 7 en 8;

Gezien het rapport van de Verzoekcommissie en de meningen van de Commissie van Juridische Zaken en Rechten van de Burgers en de Jeugd-, Cultuur-, Onderwijs-, Informatie- en Sportcommissie (doc. A3-169/90);

A. Overwegende dat de Europese Gemeenschappen, en in het bijzonder het Europese Parlement –van alle internationale organen die landen indelen waar

verschillende talen gesproken worden–, het enige orgaan vormt dat het principe van een “integrale meertaligheid” aangenomen heeft; en dat dit inhoudt dat, met uitzondering van het Luxemburgs (dat in 1984 de officiële taal van Luxemburg geworden is), de tien talen met een officiële status in het hele grondgebied van een lidstaat ook van belang zijn als talen van de Gemeenschap, op voorwaarde dat de tekst van de afgeleide rechtsakten niet in lers gepubliceerd wordt,

B. Overwegende dat de ervaring aantoonst dat dit systematische werk in negen talen, hetgeen aanzienlijke kosten met zich meebrengt, technische problemen en overbelasting veroorzaakt die nog kunnen toenemen bij eventuele nieuwe toetredingen,

C. Overwegende dat, ondanks dit, middels het in de praktijk brengen van de “integrale meertaligheid” het Europese Parlement de waardigheid wil onderstrepen die aan de talen toegekend wordt, weerspiegeling en uitdrukking van de culturen van de volkeren, en dat, in ieder geval, de positieve effecten van deze praktijk voor de hand liggen, omdat hierdoor de aan het Parlement voorgelegde teksten bestudeerd kunnen

worden, en met name de teksten met voorstellen voor gemeenschappelijke maatregelen die rechtsgeldigheid hebben, in de talen van alle landen in de rechtssystemen waarbinnen deze maatregelen opgenomen dienen te worden,

D. Overwegende het belang van de Catalaanse taal, een duizendjarige Europese taal die op alle niveaus van het onderwijs en in alle media gebruikt wordt, waarin een belangrijke culturele en literaire productie geschreven is en die door de meerderheid van de bevolking van een grondgebied met meer dan 10 miljoen inwoners constant en effectief gebruikt wordt, en tevens overwegende haar officiële karakter,

E. Overwegende dat, op grond van alle hierboven genoemde redenen, het niet mogelijk is het gelijkheidsprincipe van alle talen van de Europese lidstaten volledig toe te passen, maar dat, voor wat betreft de Catalaanse taal, er gebruiksmogelijkheden bestaan die op het huidige moment in praktijk gebracht kunnen worden,

1. Onderstreept het belang dat aan het gebruik van de talen van de Europese Gemeenschappen toegekend dient te worden, die dienen te trachten dat de Europese volken dit orgaan niet als een vreemd lichaam beschouwen, maar als een element dat deel uitmaakt van het dagelijkse leven van de burgers;

2. Van mening is dat de verzoeken nr. 113/88 van het Parlement van Catalonië en nr. 161/89 van het Parlement van de

Balearen deze behoefte goed verwoorden met betrekking tot het Catalaans, officiële taal in het grondgebied van de volken vertegenwoordigd door de twee parlementen die deze verzoeken ingediend hebben krachtens de desbetreffende autonome statuten en binnen het kader van de algemene bepaling van artikel 3 van de Spaanse Grondwet van 1978;

3. Vaststelt dat, opdat het voorwerp van deze verzoeken verwezenlijkt kan worden, rekening dient te worden gehouden met het feit dat het vaststellen van een taalkundig regeling in de organen van de Europese Gemeenschappen –krachtens de bepalingen van artikel 217 van het EEG Verdrag, van artikel 190 van het Euratom Verdrag en het Reglement nr. 1 van de Raad van 15 april 1958 –de bevoegdheid van de Raad is met volledigheid van stemmen hierover te beslissen en dat, voor wat betreft de lidstaten waarin verschillende officiële talen bestaan, het gebruik van de taal vastgesteld dient te worden op verzoek van de geïnteresseerde staat volgens de algemene wetsregels van deze staat;

4. Verzoekt de Raad, samengesteld door de vertegenwoordigers van de lidstaten, en de Commissie dat zij maatregelen nemen waarmee de volgende doelstellingen verwezenlijkt kunnen worden:

—de publicatie in het Catalaans van de verdragen en fundamentele teksten van de Gemeenschappen;

—de verspreiding in het Catalaans van de openbare informatie met betrekking tot de Europese organen in alle communicatiemedia;

—de opname van het Catalaans in de programma's die door de Commissie opgesteld worden voor het leren en het verbeteren van de beheersing van de Europese talen;

—het gebruik van het Catalaans in de mondelinge en schriftelijke contacten met het publiek aan de kantoren van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in de Autonome Gemeenschappen in kwestie.

5. Naar tevredenheid vaststelt dat, in overeenstemming met het reglement van de Rechtbank, de getuigenissen en

de deskundigen reeds het Catalaans in de Rechtbank kunnen gebruiken, indien zij zich niet op passende wijze in een andere taal van de procedure van de Rechtbank kunnen uiten;

6. Verzoekt het Dagelijks Bestuur, in het kader van het in paragraaf 3 genoemde juridisch systeem en voor wat betreft het Europese Parlement, dat de in dit onderwerp gepaste besluiten genomen worden, rekening houdend met de voornoemde doelstellingen;

7. Hun president opdraagt dit besluit in behandeling te nemen en informatie hierover uit te brengen aan de Raad, de Commissie en de twee parlementen die de verzoeken nr. 113/88 en nr. 161/89 ingediend hebben.

*Het Europees
Parlement*

